

Никола Ј. Вапцаров

Вината не беше наша
таа кај друг се крие,
и туѓи прсти тогаш
стотонска вина сторија!
Но, штом ќе дојде ден
и штом ќе треба, ние
за сè ќе ѝ раскажеме
на мајката историјата.

Започнаа со раце гнасни
на народот во душа да му џбараат,
но, гневот беше толку нараснат,
та, не се сфати волчката им нарав
и музките на сверови во овчи кожи,
престапничко и плитко лицемерење.
Но, идат дни, а тогаш и ќе може
со грски кал по сурат да ги пернеме.

Се почна бунтот.
И не беше обичај
да изостанеме.-
Не се предадовме!
Туку,
со крвта
на народот обичен
во Илинден наша
содржина кладовме!
Што ли ќе речете за таа новост?
Ќе барате ли тука руски рубли?
В Крушево уште феудалот гнетеше
и колкав скок?-
Изградија република!
А беа исто млади колку нас,
сè такви, какви што сме ние.
Се бореа,
умираа без глас,
како што утре
ќе умреме
и ние.

Многумина ги нема, но, не липам јас, чу ли?
Ќе дојдат други, среде дим и жарез.
Глеј в овој тука! Знај: тој е Питу Гули,
а ти? Ти секако си Карев...

И ако требаат пароли - в ред!
До месецот ќе кренеме плакати.
Слободна сакаме,
и без,
и без протекторати...